

**SENJSKI PUNTAPET, ČAKAVSKI SABOR,
SPLIT 1977.**

Miroslav Kovačević, na žalost, nije više »među živima«. Umro je mlad, ne navršivši ni trideset godina života, a za sobom ostavio više zbirki i više neobjavljenih i objavljenih stihova nego književnici koji su umrli u dubokoj starosti. Naravno da količina stihova i broj izdanih knjiga nisu nikakva garancija kvalitete, pa ni spomenuta činjenica još uvijek ništa ne kazuje o Kovačevićevu talentu. Ali, s druge strane, čovjek koji je tako brzo bio prihvaćen kao suradnik naših radio-stanica i naših dječjih časopisa, kojega je prihvatila i naša kritika, morao je u mnoštvo napisanih stihova utisnuti jednu snagu, dojmljivost i neposrednost koje su mu zagarantirale pohvale i ugled.

Zbirka »Senjski puntapet« ponovno je dokazala lakoću u građenju stiha, svježinu u obradi tema, mekoću i ljepotu senjske čakavštine i Kovačevićevu već poznatu svrhovitu igru melodijom i smislom riječi. Za razliku od većine pjesama protkanih bezazlenim, pomalo naivnim humorom, »Senjski puntapet« je zbirka ozbiljnih pjesama. Stih je i ovdje svjež, ali smireniji, odmjeniji. Tematski je Kovačević potpuno utočio u život Senja u njegovim najrazličitijim vidovima, koncentriravši se ipak najviše na ljude. Slika senjskih tipova otkriva i socijalne probleme, iako Kovačević nije želio biti neki programatski pjesnik. Svoje stavove i svoj odnos prema ljudima i njihovim problemima Kovačević iznosi diskretno, identificirajući se s malim, siromašnim, priprostim, često i poniženim ljudima. Kad se ruga, humor mu je blag i topao. Kad pjeva o djevojci, osjećaj mu je nježan i čist. Kada pjeva o Senju i njegovoj karakterističnoj, prepoznatljivoj, konkretnoj atmosferi, i tada je zaljubljenik:

»Jer nodi je moj Senj,
mesto moje miće —
jer nodi je moj Senj,
mesto moje sriće,
jer nodi je moj Senj,
najlipše mesto pod suncen —
jer nodi je moj Senj,
koga volin ja svin srcen.«

Meka čakavština poslužila je Kovačeviću za iznošenje nježne veze s gradom u kojem se nije rodio, ali ga je volio kao dio svoje mladosti, kao što čovjek voli izvorište svojih predaka.

Zbirka »Senjski puntapet« potvrdila je Kovačevićev zreli talent i osigurala mu mjesto u hrvatskoj dijalektalnoj poeziji.

Zlata Derossi